

ஸ்ரீ :

ஹரி : ஓம் :

பகவானுடைய அவதாரம் பத்து அதில் ஒன்று க்ருஷ்ணாவதாரம். க்ருஷ்ணா என்றால் எல்லோருக்கும் சந்தோஷம். தெரியாதவர்களையும் கண்ணா என்று தான் அழைப்போம். இதன் தாத்தாய்ம் என்ன என்றால் உலகில் உள்ள எல்லா வஸ்த்துகளினும் எம்பெருமான் இறுக்கிறான். ஆனால் பெயர் தெரியாத எவரையும் ராமா என்றோ வேரு பெயர் கொண்டோ அழைக்கமாட்டோம். காரியம் ஆக வேண்டும் என்றாலும் சரி சந்தோஷத்திலும் சரி கண்ணா என்று தான் அழைப்போம். ஆக கண்ணன் என்கின்ற சப்தம் சந்தோஷத்தை கொடுக்கக்கூடியது, காப்பாத்தக்கூடியது. ஆக உலகில் உள்ள எல்லா சப்தங்களும் கண்ணன்ல அடங்கறது. அதுனால் தான் க்ருஷ்ணருக்கு ஒரு ஏற்றம். க்ருஷ்ணன் என்றால் வேதனையை போக்கக்கூடியவன் என்று பொருள். நம்முடைய பாவ புண்ணியங்களை போக்கக்கூடியவன். நமக்கு பாவங்களும் கூடாது புண்ணியங்களும் கூடாது. இப்ப செய்யக்கூடிய காரியங்களை பாவம் புண்ணியம் என்று பிரிக்கிறோம். நாம் பண்ணக்கூடிய காரியங்களில் பாவம் எது புண்ணியம் எது என்று நமக்கு தெரிகின்றது. ஆனால் பாவ புண்ணியங்கள் எதன் மூலம் வருகின்றது என்றால் கர்மாவின் மூலம் வருகின்றது. ஆகையால் அந்த கர்மாக்கள் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்றால் பூர்வ ஜென்மத்தில் நாம் நிறைய புண்ணியம் செய்திருக்க வேண்டும். ஆகையால் பூர்வ ஜென்மத்தில் நாம் என்ன செய்தோமோ அந்த பலனை தான் இந்த ஜென்மத்தில் அனுபவிக்கிறோம். இப்போ க்ருஷ்ணனை பற்றி பேசுகிறோம் என்றால் போன ஜென்மத்தில் ஏதோ நல்லது பண்ணியிருக்கணும். இல்லை என்றால் இந்த வார்த்தையை பேசுவோ கேட்கவோ முடியாது. போன ஜென்மாவில் எதுவுமே பண்ணவில்லை என்றால் இந்த ஜென்மாவில் கஷ்டம் தான் படுவோம். அப்ப எல்லா ஜென்மாவிலையும் நல்லது செய்ய முடியும், எல்லா ஜென்மாவிலையும் கெட்டது செய்ய முடியும் அப்படி என்று நம்மால் நிர்ணயிக்க முடியாது. இந்த ஜென்மாவில் நல்லது பண்ணோமா ஒரு நாளைக்கு எழுந்து நீங்க நம்மளையே

கேட்டு பாருங்கோ நம்ம என்ன நல்லது செஞ்சிறுக்கோம், நல்ல வார்தை சொல்லி இருக்கோமா அப்படி நினைத்துப்பார்த்தால் காலை முதல் மாலை வரை சில நேரம் நல்லா பேசுருப்போம், சில நேரம் டென்ஷனா பேசுருப்போம், சில சமயம் எதையோ பரி கொடுத்தாற்போல் இருப்போம், திடீரென்று உற்சாகமாகி விடுவோம், திடீரென்று தொய்வு ஏற்படும், திடீரென்று உடல் நலம் சரியில்லாமல் போய்விடும் ஆகையால் ஒரு நாளில் ஒரு மனிதன் ஒரே மாதிரி இறுப்பது கஷ்டம். ஆக எவராலும் காலை முதல் மாலை வரை ஒரே மாதிரியாக இருக்க முடியாது. இப்ப ஊருக்கு போகும் போது என்ன சொல்றோம் நல்லபடியா பொயிட்டு வா னு சொல்ல மாட்டோம் ஜாக்கிரதையா பொயிட்டு வா, பாத்து பொயிட்டு வா னு தான் சொல்லுவோம். அப்ப கண்ணனின் நாமம் சொல்வது என்பது எப்போதுமே மகிழ்ச்சியை கொடுக்கக்கூடியது, அதை எப்படி நம்புவது என்றால் ஒரு முறை கண்ணா என்று சொன்னால் போதுமா அஷ்டாசுஷரத்தை ஜபம் பண்ணா அதிக பலன்கள் ஏற்படறதுனு சொல்றா, அஷ்டாசுஷரத்தினுடைய மகாத்மியம் தனியா இருக்கு, அஷ்டாசுஷரம் சொன்னா எவ்வளவோ பலன்கள் நாம் அடையலாம், அப்ப அஷ்டாசுஷரம் ஒரு முறை சொன்னால் போதுமா அனுஸ்ருதமா சொல்லணும் சொல்லிண்டே இருக்கணும் பக்தியா சொல்லணும் ஸ்ரத்தையா சொல்லணும் கர்ம ஸ்ரத்தையா சொல்லணும். சும்மா ஒரே ஒரு முறை சொன்னால் அதாவது ஸஹ்ருதேவ ப்ரபந்நாய என்று சொல்வார்கள் அதாவது என்ன ஒரு முறை அன்டினா போதும், நான் உனக்கு எல்லாம் செஞ்சு தரேன் சொல்றார் ராமர். ஒருமுறை என்கிட்ட தன்னோட பரத்தை சமர்ப்பித்து விட்டால் அவனுக்கு எல்லாம் செஞ்சு தரேன். ஒரு முறை கை கூப்பிட்டா பெருமாள் நமக்கு எல்லா அனுக்ரஹமும் பண்ணிடுவாரா, ஒரு முறை கை கூப்பிட்டு எனக்கு தலைவலியா இருக்கு என்று ஒரு முறை நமஸ்காரம் செய்தால் தலைவலி பொயிடுமா என்றால் அப்படி அர்த்தம் இல்லை சதாசர்வ காலமும் பகவான நினைப்பது என்பது கஷ்டமான காரியம்.

உட்காருவது என்பது நல்ல நிமிர்ந்து உட்காரவேண்டும், தியானம் செய்வது என்பது ஆஸனம் போட்டுக்கொண்டு அதில் உட்காரவேண்டும். பத்மாஸநம் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்தால் நிறைய அனுகூலங்கள் வருதுனு சொல்றா.

பத்மாஸனத்துல உட்கார்ந்தா தொய்வு ஏற்படாது. அப்ப எவ்வளவு நேரம் நம்ம நேரா உட்கார முடியும் இல்லையா அப்ப முயற்ச்சி பண்ணணும். எப்படி ஒரு குழந்தை படிப்படியாக வளர்கின்றதோ அதே போல் தியானமும் பண்ணி பண்ணி பகவானை நம்மகிட்ட கொண்டுவரணும். இப்ப சூரியனோட ஒளி எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கு இல்லையா, சூரியனோட வெப்பம் எவ்வளோ இருந்தாலும் எவ்வளோ வெய்யில் அடித்தாலும் அதனால் ஒரு பஞ்சை கூட எரிக்க முடியாது, சூரியனோட கதிர்கள் வெளிச்சத்தை கொடுக்குமே தவிர எரிக்காது. ஆனால் அக்னி பகவான் அப்படி இல்லை எல்லாத்தையும் விழுங்கிடும். சூரியன் ஒளியை கொடுக்கும் அக்னி எல்லாத்தையும் விழுங்கும். அதனால் அக்னிக்கு ஹுதபுக் என்று பெயர். ஹுதபுக் வைஸ்வா நர : வந்நி : அனில : அப்படிலாம் பெயர் இருக்கு. அப்ப அந்த நெருப்பு எப்படி சாப்பட்றது அது மாதிரி சூரிய ஒளி இருந்தால்கூட நாம் என்ன செய்யணும்னா ஒரு பஞ்சை எரிக்கணும்னா லென்ஸ் எடுத்துண்டு போய் காமிச்சா போதும், அதாவது சூரியனுக்கும் பஞ்சுக்கும் நடுல காமிச்சா அந்த சூரிய ஒளி பூரா அது வழியா போய் அதுல பதியும் போது அதுல புகை வரும். இதெல்லாம் பள்ளியில் நாம் விளையாடும் விளையாட்டு. அதே போல் க்ருஷ்ணனும் இது போல் பல விளையாட்டுக்களை விளையாடி இருக்கார். மண்ண அள்ளி சாப்பட்றார் ஏன் மண்ணை சாப்பட்றனு கேட்டா சர்க்கரை மாதிரி இனிக்குமாம், க்ருஷ்ணன் சாப்பிட்டா இனிக்கும், ஆனா க்ருஷ்ணன் பேர சொல்லிண்டு நம்ம சாப்பிட்டா நமக்கு இனிக்குமா என்றால் இனிக்குமாம் அதான் பக்தி. கல்லு கற்கண்டு ஆகணும். பகவானோட நாமத்த சொல்லும் போது கறுங்கல் எல்லாம் கற்கண்டா மாறணும். அப்படி மாறினால் அதுவே பக்தின்னு சொல்றா.